> Czyż ja mam upodobanie w śmierci niegodziwego? – mówi Pan BÓG, a nie raczej w tym, aby się odwrócił od swoich dróg i żył?
>
> *— Ezechiela 18:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: śmierć, nawrócenie, życie

Interpretacja:
Ezechiela 18:23 ukazuje pełną współczucia i sprawiedliwości naturę Boga. W Biblii mianem bezbożnych określa się tych, którzy kroczą drogami nieprawości i grzechu. Innymi słowy, pytanie retoryczne postawione przez proroka *Ezechiela* brzmi: Czy Bóg pragnie śmierci tych, którzy nie przestrzegają Jego przykazań i sądzą, że nigdy nie dosięgnie ich sprawiedliwość? Odpowiedź Boga, zawarta w tym wersecie, jest jasna: nie pragnie On niczyjej śmierci, nawet śmierci bezbożnych.

Boże miłosierdzie: szansa na nawrócenie

W tym fragmencie odnajdujemy obietnicę miłosierdzia i nadziei. Bóg pokazuje nam, że nie musimy lękać się śmierci ani kary za nasze błędy. Zawsze istnieje szansa na nawrócenie i zmianę obranej drogi. Kluczem do tego jest gotowość do podjęcia takiego kroku oraz przyjęcie Bożej pomocy. Bóg pragnie, abyśmy żyli w pokoju i pomyślności, prowadząc prawe życie. Ukazuje nam, że jest zawsze gotów przebaczyć nasze grzechy i wspierać nasz osobisty rozwój.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie mam bowiem żadnego upodobania w śmierci umierającego, mówi Pan BÓG. Odwróćcie się więc, a będziecie żyć.
>
> *— Ezechiela 18:32*

Książka: Stary Testament / Ezechiela

Tematy: śmierć, nawrócenie, Życie wieczne, pokuta, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Werset *Ezechiela 18:32* ukazuje Bożą wolę wobec nas wszystkich. Bóg mówi w nim, że nie pragnie śmierci człowieka, lecz chce, abyśmy zwrócili się do Niego i zyskali życie wieczne. To niezwykle potężna obietnica, która zapewnia nas, że Bóg ma dla nas plan – plan ukierunkowany na życie, a nie na śmierć.

Wezwanie do nawrócenia

Werset ten wzywa nas również do tego, byśmy odwrócili się od swoich grzechów i *przyjęli Chrystusa jako Zbawiciela*. Tylko dzięki zwróceniu się do Niego możemy dostąpić życia wiecznego, które Bóg nam obiecał. Musimy uznać, że nasze decyzje i czyny były sprzeczne z Bożą wolą, i prosić Go o przebaczenie. On zawsze jest gotów nam wybaczyć, gdy szczerze żałujemy za grzechy i szukamy Jego miłosierdzia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla mnie bowiem życie to Chrystus, a śmierć to zysk.
>
> *— Filipian 1:21*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: śmierć, Jezus, życie

Interpretacja:
W Liście do Filipian apostoł *Paweł* pisze do wspólnoty w Filippi, by podziękować jej za pomoc i wsparcie w swojej posłudze oraz zachęcić wiernych do wzrostu w wierze i okazywania szczerej miłości bliźnim. Werset *Filipian 1:21* to znany i często przywoływany fragment, który ukazuje spojrzenie Pawła na życie, śmierć i wiarę.

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie, że jego życie było całkowicie skoncentrowane *na Chrystusie*, a śmierć stanowiłaby krok ku jeszcze lepszemu życiu w niebie. Dla niego żyć oznaczało trwać w Chrystusie, a umrzeć – zyskać, gdyż śmierć pozwoliłaby mu na pełniejsze i wieczne zjednoczenie z Chrystusem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jedno i drugie bowiem mnie naciska: chcę odejść i być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze; Lecz pozostać w ciele jest bardziej potrzebne ze względu na was.
>
> *— Filipian 1:23-24*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: śmierć, życie

Interpretacja:
Paweł napisał List do Filipian podczas pobytu w rzymskim więzieniu, mniej więcej w latach 60–62 n.e. W księdze tej zwraca się do wspólnoty w Filippi, wyrażając swoją miłość i wdzięczność, a także pragnienie, by ich wiara nadal się umacniała, a oni sami wzrastali w życiu chrześcijańskim.

Pragnienie bycia z Chrystusem

W *Filipian 1:23* Paweł wyraża pragnienie bycia *z Chrystusem*. Znajduje się w sytuacji dylematu – stanu wewnętrznego rozdarcia – ponieważ tęskni za odejściem z tego ziemskiego świata i przebywaniem w obecności Chrystusa, co uważa za rozwiązanie o wiele lepsze. Werset ten ukazuje głębokie pragnienie Pawła, by być z Chrystusem. Rozumie on, że śmierć nie jest końcem, lecz krokiem ku życiu wiecznemu w obecności Boga. Wszyscy chrześcijanie powinni podzielać to pragnienie bycia z Chrystusem, gdyż nasz prawdziwy dom i ostateczny cel znajdują się w niebie.

Znaczenie życia w świecie

Fragment *Filipian 1:24* uczy nas, jak ważne jest życie w tym świecie i kontynuowanie naszej pracy, nawet jeśli wolelibyśmy wstąpić do nieba i być z Bogiem. Czasami musimy trwać w codziennym życiu – mimo trudów i przeciwności – aby wypełnić Boży plan wobec nas i służyć innym. Musimy pamiętać, że nasza obecność na ziemi może być kluczowa dla inspirowania i wspierania ludzi wokół nas.

Co więcej, werset ten uczy nas, jak istotne jest zachowanie duchowej perspektywy. Zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach i potrzebach, powinniśmy brać pod uwagę wpływ naszego życia na innych oraz na Boży plan. Czasami konieczne może okazać się wyrzeczenie pewnych pragnień czy wygód, aby wspierać dobro innych i realizować Boży zamysł.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w

> obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.
>
> *— I Tesaloniczan 4:16-17*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: śmierć, Anioły, niebo, Zbawienie, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Świat od zawsze pełen jest pytań i wątpliwości dotyczących czasów ostatecznych oraz tego, co wydarzy się, gdy one nadejdą. Biblia stanowi kluczowe źródło dla osób poszukujących odpowiedzi i nadziei pośród niepewności. Jedne z najbardziej interesujących i pouczających wersetów na ten temat znajdują się w *I Tesaloniczan 4:16-17*.

W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o powtórnym przyjściu *Jezusa Chrystusa* na ziemię. Opisuje, jak powrotowi Chrystusa towarzyszyć będą głos archanioła i dźwięk Bożej trąby. Mowa w nich również o tym, że najpierw powstaną z martwych ci, którzy umarli w Chrystusie, i dołączą do wierzących pozostających na ziemi. Razem zostaną oni uniesieni do nieba, by spotkać się z Panem i pozostać z Nim na zawsze.

Wersety te mają ogromne znaczenie nie tylko dla chrześcijan; mogą również stanowić źródło inspiracji i nadziei dla każdego, kto mierzy się z perspektywą śmierci czy nadejściem czasów ostatecznych. Zamiast lęku przed nieznanym, fragment ten daje nam pewność, że jako wierzący możemy mocno trzymać się obietnicy i niezachwianej nadziei na *powrót naszego Zbawiciela*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiemy bowiem, że jeśli zostanie zniszczony ten namiot naszego ziemskiego mieszkania, to mamy budowlę od Boga, dom nie ręką uczyniony, wieczny w niebiosach.
>
> *— II Koryntian 5:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: śmierć, ciało, Życie wieczne, niebo, życie

Interpretacja:
Biblia wielokrotnie mówi o życiu po śmierci, a *II Koryntian 5:1* jest jednym z wersetów odzwierciedlających tę prawdę. Fragment ten zapewnia nas, że nawet jeśli nasz ziemski dom – czyli nasze ciało – ulegnie zniszczeniu, posiadamy wieczny dom w niebie, wzniesiony przez samego Boga.

Znaczenie tego wersetu

Fragment ten niesie ze sobą zapewnienie, że po śmierci czeka na nas wieczny dom w niebie. Nasze ciało porównywane jest do namiotu, czyli tymczasowego mieszkania, które z czasem przeminie. Żyjemy jednak nadzieją, że Bóg przygotował dla nas wieczną siedzibę – taką, która przewyższa wszystko, co moglibyśmy sobie wyobrazić.

Warto zauważyć, że nie chodzi tu o mieszkanie fizyczne, lecz duchowe. O charakterze tego domu decyduje nasza relacja z Bogiem oraz życie wieczne, którego będziemy doświadczać w Jego obecności. Werset *II Koryntian 5:1* nie mówi o fizycznym miejscu w niebie, lecz o pewności, jaką my, wierzący, posiadamy: że będziemy trwać przy Bogu przez całą wieczność.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiarygodne to słowa. Jeśli bowiem z nim umarliśmy, z nim też będziemy żyć.
>
> *— II Tymoteusza 2:11*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: śmierć, Życie wieczne, niezawodność, Słowo Boże

Interpretacja:
Apostoł *Paweł*, autor listu *do Tymoteusza*, przedstawia w tym wersecie jedną z najważniejszych prawd wiary chrześcijańskiej. Słowo „wierne” wskazuje, że to, co zostało powiedziane, jest prawdziwe i godne zaufania.

Jeśli z Nim umarliśmy, z Nim też żyć będziemy

Paweł mówi nam: „Jeśli bowiem z nim umarliśmy, z nim też będziemy żyć”. Jest to wyraźne odniesienie do śmierci i zmartwychwstania *Chrystusa* oraz naszego w nich udziału. Aby lepiej zrozumieć tę prawdę, trzeba pamiętać, że *Jezus* umarł na krzyżu, by zapłacić za nasze grzechy, i zmartwychwstał trzeciego dnia jako dowód swego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią.

Dlatego, gdy powierzamy się Mu, uświadamiamy sobie, że nasze własne wysiłki, by się zbawić, są daremne, i zostajemy prawdziwie ukrzyżowani wraz *z Chrystusem (Galacjan 2:20)*. Oznacza to, że nasza grzeszna natura i nasze dawne życie umarły wraz z Nim na krzyżu. Co więcej, zmartwychwstając wraz z Nim, otrzymujemy w Nim nowe życie – życie wieczne, pełne miłości i łaski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto idę dziś drogą całej ziemi; poznajcie więc z całego swojego serca i całą swoją duszą, że nie zawiodło żadne słowo ze wszystkich dobrych słów, które mówił o was PAN, wasz Bóg; wszystkie wam się wypełniły, a nie zawiodło żadne słowo.
>
> *— Jozuego 23:14*

Książka: Stary Testament / Jozuego
Tematy: śmierć, serce, obietnice, niezawodność, dusza

Interpretacja:
Werset *Jozuego 23:14* mówi o Bożej wierności w spełnianiu wszelkich obietnic i udzielaniu błogosławieństw Jego ludowi. Fragment ten stanowi część pożegnalnej mowy *Jozuego,* wygłoszonej do pokoleń Izraela tuż przed jego śmiercią. W swoim przemówieniu Jozue zachęca lud, by nadal miłował Boga i Mu służył, pamiętając o wszystkich dobrodziejstwach, jakimi Bóg obdarzył ich na przestrzeni dziejów.

Boża wierność w naszym życiu

Werset ten przypomina nam o Bożej wierności obecnej również w naszym życiu. Często popadamy w zniechęcenie, gdy napotykamy trudności lub gdy sprawy nie układają się po naszej myśli. Jozue przypomina nam jednak, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i że żadne z Jego błogosławieństw nie pozostanie niespełnione. Możemy trzymać się tej prawdy, stawiając czoła próbom i trudom codzienności.

Potrzeba dostrzegania Bożych błogosławieństw

W tym wersecie Jozue wzywa również lud do dostrzegania wszelkich błogosławieństw, jakimi Bóg nas obdarzył. Dostrzeganie tych darów to sposób na wyrażenie Mu wdzięczności i pamiętanie o Jego wierności. Pomaga nam to również patrzeć na życie z optymizmem i doceniać to, co posiadamy. Musimy pamiętać, że wszystko, co mamy, pochodzi od Boga, i powinniśmy być za to wdzięczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.
>
> *— Objawienie 20:6*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: śmierć, Krolestwo Boga, Mesjasz, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Objawienie 20:6 mówi o znaczeniu pierwszego zmartwychwstania oraz o tym, że ci, którzy w nim uczestniczą, nie doświadczą drugiej śmierci. Pierwsze zmartwychwstanie odnosi się do momentu, w którym *wierzący w Jezusa* zostaną wskrzeszeni z martwych w chwili Jego powtórnego przyjścia. Wydarzenie to jeszcze nie nastąpiło, lecz Pismo Święte daje nam proroczy wgląd w to, co wydarzy się w przyszłości.

Co oznacza druga śmierć?

Druga śmierć wiąże się z ostatecznym sądem, podczas którego wszyscy, którzy nie uwierzyli *w Jezusa jako swojego Zbawiciela*, zostaną skazani na wieczne potępienie w jeziorze ognia. Pismo Święte wyraźnie wskazuje, że drugiej śmierci należy za wszelką cenę unikać. Ci, którzy dostąpią udziału w pierwszym zmartwychwstaniu, nie staną przed tym ostatecznym sądem, lecz zostaną przyjęci do wieczności z Panem.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Werset ten stanowi wezwanie dla wierzących, by trwali w wierze i aż do końca pokładali ufność w Jezusie. Naszym celem jako chrześcijan jest udział w pierwszym

zmartwychwstaniu i uniknięcie drugiej śmierci. Aby to osiągnąć, musimy dostrzec wagę posłusznego podążania za Chrystusem i życia zgodnego z Jego wolą. Musimy dążyć do wytrwałości w wierze, pokonując próby i pokusy, które napotykamy na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I usłyszałem donośny głos z nieba: Oto przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nimi. Oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem. I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i śmierci już nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani bólu nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.
>
> *— Objawienie 21:3-4*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: śmierć, Życie wieczne, Bog, smutek, choroba, troska

Interpretacja:
Te wersety dobitnie ukazują Bożą obietnicę obecności w życiu Jego dzieci. W tym fragmencie apostoł *Jan* opisuje potężny głos ogłaszający, że Bóg rozbije swój namiot pośród ludzi, zamieszka z nimi i na wieki będzie ich Bogiem. Co jednak oznacza to dla każdego z nas?

Nasza natura ciągłego poszukiwania

Choć niektórzy mogą sądzić, że obietnica ta dotyczy jedynie chwili osiągnięcia życia wiecznego po śmierci, w rzeczywistości Bóg pragnie być obecny w naszym życiu już teraz. Biblia ukazuje nas jako istoty nieustannie czegoś poszukujące. Szukamy szczęścia, osobistego spełnienia, miłości, samorealizacji i wielu innych rzeczy, co utrzymuje nas w

stanie ciągłego dążenia. Tymczasem w Bożej obecności możemy znaleźć wszystko, czego potrzebujemy. On jest drogą do szczęścia, pokoju i wewnętrznego spokoju.

Bóg jest naszym schronieniem

W *Psalmów 46:1* psalmista ogłosił: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*. Ta sama obietnica wybrzmiewa w *Objawienie 21:3-4*. Bóg mieszka z nami – co oznacza, że przebywa w samym naszym wnętrzu. Ilekroć czujemy się zniechęceni lub przytłoczeni, możemy zwrócić się do Niego po potrzebne nam ukojenie. Jego obecność daje nam nadzieję i siłę, by iść naprzód, nawet gdy sytuacja staje się trudna.

Jesteśmy Jego dziećmi

Obietnica ta podkreśla również niezawodną miłość Boga do nas. Pragnie On być z nami – mieszkać w nas – by się o nas troszczyć i nas chronić. Jak mówi werset, będziemy *„Jego ludem”* – co oznacza, *że jesteśmy Bożymi dziećmi*. On troszczy się o nasze życie, potrzeby, dążenia i marzenia. Dzięki Bożej obecności w naszym życiu możemy być pewni, że On zawsze będzie przy nas.

Nie będzie już śmierci, żałoby, płaczu ani bólu

W tych wersetach Biblia mówi nam o przyszłym czasie, kiedy ustanie wszystko, co powoduje ból i cierpienie. Nie będzie już śmierci, bólu ani chorób, a także bolesnych rozstań czy pożegnań. Zniknie płacz, szlochanie i udręka duszy. Boża obietnica głosi, że w tym przyszłym królestwie ci, którzy za Nim podążają, znajdą ukojenie i pokój.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przyłóż mnie do swego serca jak pieczęć, jak pieczęć na swoim ramieniu. Miłość bowiem jest silna jak śmierć, zawiść twarda jak

> grób. Jej żar jak żar ognia i jak żarliwy płomień.
>
> *— Pieśń nad Pieśniami 8:6*

Książka: Stary Testament / Pieśń nad Pieśniami

Tematy: śmierć, serce, miłość

Interpretacja:

Ten werset zachęca nas do refleksji nad naszą relacją z Bogiem oraz z tymi, których kochamy. Czy jesteśmy gotowi na bezwarunkowe oddanie i noszenie naszych bliskich w sercu? Czy jesteśmy gotowi otaczać ich troską i chronić tak, jakby byli wyryci na naszych dłoniach?

Co więcej, fragment ten przypomina nam, że zazdrość może być niszczycielska, jeśli nie zostanie właściwie opanowana. Musimy chronić nasze relacje przed urazą i zawiścią, wybierając zamiast tego miłość i szacunek wobec innych – tak jak Bóg kocha i szanuje nas.

Ostatecznie werset ten zachęca nas do rozważania Bożej miłości oraz tego, jak możemy na nią odpowiedzieć z oddaniem. Dzięki temu możemy doświadczyć potężnego płomienia Jego miłości i pozwolić, by Jego ogień przemienił nasze życie i relacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*